

- по-третє, результати виходять більш об'єктивними, дозволяють проаналізувати ступінь засвоєння й обсяг знань учнів.
- по-четверте, підвищується мотивація навчання за рахунок новизни діяльності.

Таким чином, застосування інноваційних технологій навчання в процесі організації дослідницької діяльності учнів на уроках географії загалом сприятиме розвитку їх мислення, творчих здібностей, забезпечить більш якісний рівень освіти.

Література

1. Назаренко Т. Нові можливості інформаційно – комп'ютерних засобів на уроках географії // Географія та основи економіки в школі. – 2007. – № 10. – С. 2-4.
2. Сарібатов О. Дослідницька діяльність учнів у навчальному процесі// Соціальний педагог. – 2007. – № 2. – С. 53-54.
3. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність.-Т.-:Мандрівець, 2009.- 2006.- 360 С.

ПСИХОЛОГІЯ СТАТЕВОГО ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ

Гриньова М.В., Джорухова О.В. (м. Полтава, Україна)

У школах нерідко спостерігається застарілий авторитарний підхід у вихованні, вимушена лінія поведінки вчителя, учень розглядається нерідко як об'єкт виховної системи, основними формами спілкування є настанови, роз'яснення, нотації, погрози, покарання, заборони, вимоги тощо. Як наслідок – відчуження учня і вчителя. Вихованець залишається наодинці зі своїми проблемами. Усі зазначені негативні явища і зумовлюють низький рівень статевої свідомості підлітків, негативно відображаються на їх статевій культурі, нівелюють цінність власного життя та інших людей. Аналіз нинішніх соціально-педагогічних процесів дозволяє зробити висновок, що досліджувана проблема статевого виховання у позаурочній діяльності потребує постановки нової мети, оновлення змісту і технологій, які б ґрунтувалися на філософії виховання, в основі якої перебувають погляди на людину як на найвищу цінність, як суб'єкт сучасного історичного розвитку, як творця власного життя.

Завдання педагога полягає у створенні таких умов для учня, які б оптимально забезпечували процес виховання особистості, яка б оволоділа методами життєвого пізнання, була здатною до саморозвитку та самореалізації.

Отже, є всі підстави стверджувати, що виховання – це створення соціально-психологічних умов для цілеспрямованого розвитку особистості, завдяки яким у неї формуються певні позитивні якості, система поглядів і переконань. Це конкретно-історичний процес, що тісно пов'язаний з соціально-економічним, культурним розвитком та політичним устроєм суспільства, з його етносоціальними та соціально-психологічними особливостями. Іншими словами, це соціально-контрольований розвиток особистості в процесі її соціалізації.

Виходячи із зазначеного, під статевим вихованням ми розуміємо виховання культури статевої взаємин, що тісно пов'язане з формуванням духовності, моральних норм поведінки, морально здорових взаємин між хлопцем і дівчиною. Одночасно це формування таких цінностей, як добро, терпимість, доброзичливість, повага один до одного, що є складовою загальної культури особливості. Крім того, статеве виховання – це і здобуття інформації з питань медико-біологічного характеру, отримання систематизованих, адаптованих до відповідного віку юридичних знань з питань шлюбно-сімейних відносин, особистої гігієни дівчини і хлопця, формування відповідальності за свої вчинки, відповідального батьківства.